

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6929 *Reial Decret Llei 19/2012, de 25 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats servicis.*

I

El comerç interior ha experimentat durant alguns anys consecutius fortes caigudes en el consum. En este context és més necessari que mai, d'una banda, reduir les càrregues administratives que dificulten el comerç i, d'una altra, dinamitzar el sector permetent un règim més flexible d'obertures.

L'estructura comercial a Espanya es caracteritza per una presència majoritària de xicotetes i mitjanes empreses, exposades, per la seua major vulnerabilitat, als efectes de l'actual crisi econòmica que s'ha reflectit en un important descens de les xifres de vendes i en el tancament d'establiments comercials.

No obstant això, el comerç detallista és, al mateix temps, un àmbit especialment dinamitzador de l'activitat econòmica i de l'ocupació i, per això, per a afavorir la recuperació econòmica en l'actual context és fonamental l'adopció de mesures que faciliten l'activitat i eliminen obstacles que impedeixen el desenrotllament de la iniciativa empresarial en este àmbit.

Les càrregues administratives constitueixen alguns d'estos obstacles, les quals no són necessàries ni proporcionades, i els seus objectius es poden aconseguir per mitjà de procediments de control que no retarden ni paralitzen l'exercici de l'activitat. Són especialment oneroses determinades llicències els procediments de les quals impedeixen l'exercici de l'activitat fins molt de temps després d'haver fet les inversions inicials.

En atenció a les dades de l'OCDE, Espanya és, de fet, el segon país d'Europa on més tràmits cal fer per a crear una empresa. És, per tant, necessari substituir, en la mesura que es puga, estes càrregues administratives per altres procediments de control menys onerosos, i garantir en tot cas el compliment de la normativa vigent.

La Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seua adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de servicis i el seu exercici, va modificar l'article 84 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, a fi de sotmetre els actes de control preventiu d'àmbit municipal als seus principis quan es tracte de l'accés i exercici d'activitats de servicis. Posteriorment, la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible, va incorporar a l'esmentada Llei 7/1985, de 2 d'abril, els articles 84, 84 bis i 84 ter, establint amb caràcter general la inexistència de llicència o altres mitjans de control preventius per a l'exercici d'activitats, llevat que siga necessari per a la protecció de la salut o seguretat públiques, el medi ambient o el patrimoni historicoartístic, o quan requerisquen un ús privatiu i ocupació del domini públic, però, en tot cas, condicionant-ne l'exigibilitat a un juí de necessitat i proporcionalitat.

No obstant això, a pesar de l'impuls per a la reducció de càrregues i llicències d'estes reformes en l'àmbit del comerç detallista, el marc normatiu continua sent molt complex i poc clar i continua existint una enorme dispersió normativa i de procediments, especialment onerosa per a les PIMES, en general, i per a les microempreses, en particular, que suporten un cost considerable en comparació amb la dimensió de la seua activitat. La realitat concreta del sector comercial detallista posa de manifest, per tant, que és necessari fer un esforç més gran en la remoció dels obstacles administratius que hi ha en l'actualitat per a exercir determinades activitats, establint les bases i instant les comunitats autònomes i entitats locals a una adaptació de la seua normativa que redunde en un benefici real per a les PIMES en l'inici i exercici de l'activitat.

Per mitjà d'este reial decret llei s'avança un pas més eliminant tots els supòsits d'autorització o llicència municipal prèvia, motivats en la protecció del medi ambient, de la

seguretat o de la salut públiques, lligats a establiments comercials i altres que es detallen en l'annex amb una superfície de fins a 300 metres quadrats. Es considera, després de realitzar el juí de necessitat i proporcionalitat, que no són necessaris controls previs per tractar-se d'activitats que, per la seua naturalesa, per les instal·lacions que requereixen i per la dimensió de l'establiment, no tenen un impacte susceptible de control a través de la tècnica autoritzatòria, la qual se substitueix per un règim de control *ex post* basat en una declaració responsable. La flexibilització s'estén també més enllà de l'àmbit d'aplicació de la reforma de la Llei 2/2011, de 4 de març, i afecta també totes les obres lligades al condicionament d'estos locals que no requereixen la redacció d'un projecte d'obra de conformitat amb la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'Ordenació de l'Edificació. D'esta manera, es podrà iniciar l'execució d'obres i instal·lacions i l'exercici de l'activitat comercial i de servicis amb la presentació d'una declaració responsable o comunicació prèvia, segons el cas, en la qual l'empresari declara que complix els requisits exigits per la normativa vigent i disposa dels documents que s'hi exigixen, i, a més, que està en possessió del justificant del pagament del tribut corresponent quan siga preceptiu.

Això contribuirà a la dinamització de l'activitat en benefici del creixement econòmic i de l'ocupació, en consonància amb els objectius de reducció de les càrregues administratives, la millora de l'entorn empresarial, en especial per a les PIMES, i la promoció de l'esperit empresarial de l'Estratègia Europa 2020.

El control administratiu passarà a realitzar-se a posteriori, i s'aplicarà el règim sancionador vigent en matèria de comerç interior, ordenació del sòl i urbanisme, protecció de la salut, del medi ambient i del patrimoni historicoartístic, de tal manera que este mecanisme no supose un menyscabament de les garanties en la prestació del servici cap als consumidors ni de les obligacions de compliment de la normativa sectorial autonòmica o municipal aplicable.

La substitució de la llicència per altres actes de control *ex post* no suposarà en cap cas una minva dels ingressos fiscals dels ajuntaments o dels organismes que expedien amb anterioritat les llicències prèvies d'obertura. Al contrari, en la mesura que s'agilitze l'obertura de nous establiments, es podrà registrar un increment de la recaptació obtinguda per este concepte ja que es facilita l'obertura de més comerços i de nous. Este reial decret llei preveu la reforma del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, amb este fi.

Les mesures previstes en este reial decret llei es dirigixen sobretot a les xicotetes i mitjanes empreses comercials i de servicis complementaris, que constitueixen més del 90 per cent de les empreses que desenrotllen la seua activitat en estos sectors, normalment en establiments amb una superfície útil d'exposició i venda al públic que no supera els 300 metres quadrats, superfície que dona cabuda a la majoria de les activitats arreplegades en l'annex d'este reial decret llei. Per això es considera que, a través d'este reial decret llei, es promourà l'obertura de nous locals i la generació d'ocupació en este sector.

Este reial decret llei es fonamenta en el dret a la propietat privada de l'article 33.1 de la Constitució Espanyola i a la llibertat d'empresa del seu article 38, així com en els principis de llibertat d'establiment, lliure circulació de béns i lliure prestació de servicis de l'article 139.2, que propugnen la unitat de mercat.

És important destacar que la reforma que s'introdueix respon a la finalitat positiva d'adoptar uns fins i orientacions generals en el pla de la reactivació econòmica, establint un mínim comú denominador per a tot l'Estat que garantisca a les empreses un marc de seguretat jurídica i d'unitat normativa en tot el territori. Tot això, sense perjuí que les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències, puguen regular un règim de més abast en l'eliminació de qualsevol tipus de control previ.

Les mesures que s'arrepleguen en este reial decret llei constitueixen preceptes de regulació concreta i específica. Però això no és obstacle per a considerar-les com a autèntiques mesures d'ordenació general de l'economia, com ha ressaltat de manera reiterada la jurisprudència constitucional, ja que l'acció normativa adoptada posseïx una incidència directa i significativa sobre l'activitat econòmica general.

Adicionalment, les mesures que conté este reial decret llei faciliten la gestió administrativa i l'eliminació de càrregues, aspecte que incidix també sobre el procediment administratiu comú (article 149.1.18a CE).

De conformitat amb les mesures que preveu este reial decret llei, amb vista a la supressió de llicències, i per aplicació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, qualsevol norma, disposició o acte, adoptat per qualsevol òrgan de les administracions autonòmiques o locals, que contravinga o dificulte l'aplicació d'este règim, podrà ser declarat nul de ple dret, sense perjudi de l'exigència, si és el cas, de la corresponent responsabilitat patrimonial a l'administració pública incomplidora.

L'eliminació de llicències d'obertura i activitat es consagra en un total de cinc articles, en els quals es regula l'objecte, l'àmbit d'aplicació, la inexigibilitat de llicències municipals prèvies a l'obertura d'establiment, el règim de declaració responsable i la subjecció al règim general de control.

II

El títol II afeg un nou mecanisme de suport a l'exportació als ja existents en l'ordenament jurídic espanyol. El mecanisme aprovat per este títol pretén desenrotllar les capacitats del Ministeri de Defensa en matèria de gestió de programes de material de defensa amb destinació a l'exportació.

La inexistència, fins a este moment, de mecanismes que permeteren una participació més activa del Ministeri de Defensa en la gestió de programes destinats a l'exportació ha suposat un desavantatge competitiu per a la nostra base industrial i tecnològica, la qual s'ha vist obligada a competir en el mercat internacional en desigualtat de condicions contra ofertes procedents de bases industrials estrangeres que gaudien d'un suport molt més proactiu i eficaç oferit pels seus governs d'origen.

Les mesures que s'apliquen en este reial decret llei i que, en definitiva, fonamenten la urgència i necessitat de la norma tenen com a objectiu fonamental afrontar les carències advertides en esta etapa crucial per al sector espanyol industrial de la defensa, caracteritzada per la contracció del gasto espanyol en este sector essencial de l'activitat econòmica del país, l'augment de la demanda internacional de material de defensa, la creixent competència internacional en els processos d'adjudicació de grans programes per certes potències emergents, i l'existència d'un interès declarat i actual, per part d'estes, que siga el Govern espanyol el seu únic interlocutor en processos d'adquisició de material de defensa que, tenint en compte la seua envergadura, no admeten demora.

No obstant la urgència, abordar esta necessitat normativa permetrà dotar el Govern espanyol d'instruments eficaços, duradors, flexibles i adaptables a les necessitats de la demanda internacional.

Les disposicions que conté adapten a l'ordenament jurídic espanyol institucions tradicionals en el dret comparat relatives a la gestió de programes de material de defensa amb destinació a l'exportació; dotant el Ministeri de Defensa d'instruments eficaços, flexibles i adaptables a les necessitats de la demanda internacional per a cada cas, i evitant la responsabilitat patrimonial de la hisenda pública espanyola per raó d'obligacions que per la seua naturalesa únicament han de correspondre o bé als contractistes o bé als governs adquirents.

La posada en marxa d'este mecanisme oscil·la sobre dos relacions jurídiques; una d'horitzontal, de govern a govern, entre el Govern sol·licitant i el Govern espanyol, i una de vertical, entre el Govern espanyol (per mitjà del Ministeri de Defensa) i una o més empreses subministradores.

La relació horitzontal s'assenta sobre la subscripció d'un contracte entre el Govern d'Espanya i un altre Govern estranger, tal com es preveu en l'article 7.1.g) de la Llei 24/2011, d'1 d'agost, de contractes del sector públic en els àmbits de la defensa i de la seguretat. En virtut del dit contracte, el Govern estranger sol·licita al Govern d'Espanya que realitze totes les activitats de gestió necessàries perquè un determinat material o tecnologia de defensa li siguen transmesos per un contractista espanyol. El negoci jurídic

del mandat inherent al citat contracte té els avantatges que el bé subministrat no s'integra en el patrimoni de les administracions públiques, que no es modifica la normativa vigent en matèria de control del comerç exterior de material de defensa i que permet transmetre de manera directa entre els contractistes i el Govern estranger les responsabilitats i riscos derivats dels contractes.

Per la seua banda, la relació vertical es desenrotlla per mitjà de les activitats que, en virtut de l'encàrrec anterior, durà a terme el Ministeri de Defensa en el tràfic jurídic intern aplicant els mecanismes vigents de contractació administrativa del sector públic, així com el règim de control de la gestió economicofinancera i el règim sancionador previstos en la normativa pressupostària.

Tenint en compte que la contractació no es fa amb càrrec a fons públics, es preveu l'obertura de comptes de situació de fons del Govern estranger, dels quals únicament el Govern espanyol està habilitat per a extraure'ls. Simultàniament, s'articulen disposicions especials per a regular totes aquelles ocasions en què la normativa general de contractació del sector públic preveu un flux de fons entre una administració pública i un contractista, de manera que els fluxos de fons que operen en esta relació no es vinculen amb la hisenda pública, sinó amb el compte de situació de fons en què es depositen les quantitats avançades pel Govern estranger per a costejar els programes.

Com a element de tancament, seguint l'exemple del dret comparat, s'ha considerat pertinent preveure el reembossament dels costos en què incórrega el Ministeri de Defensa amb càrrec al compte de situació de fons del programa que es gestione amb destinació a l'exportació, de tal manera que el suport prestat es realitze sense cost ni benefici per al Ministeri de Defensa.

III

Este contingut es completa, a més, amb dos disposicions addicionals. En la primera es disposa, d'una part, l'elaboració de models de comunicació prèvia i declaració responsable tipus a fi que faciliten la cooperació administrativa i, d'una altra, el desplegament d'una ordenança tipus en matèria de llicències municipals. En la segona de les disposicions addicionals s'atorga habilitació a les entitats de col·laboració privades per a la comprovació dels requisits dels declarants. S'introdueixen una disposició transitòria, en la qual es fixa el règim aplicable als procediments iniciats abans de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, i una disposició derogatòria.

A més, s'arreglen onze disposicions finals que tenen com a objecte modificar la Llei reguladora de les hisendes locals perquè la reforma que s'emprén en matèria de llicències no perjudique el règim fiscal de les primeres; modificar la disposició transitòria segona de la Llei 18/2009, de 23 de novembre, per la qual es modifica el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, en matèria sancionadora, de manera que, davant de la impossibilitat de complir el termini originàriament establert, que expira el 25 de maig de 2012, s'amplie fins al 25 de maig de 2014 el termini màxim del qual puguen disposar les administracions locals per a efectuar les notificacions en l'Adreça Electrònica Vial o, si és el cas, en el Tauler Edictal de Sancions de Trànsit, assegurant així, durant eixe temps, la validesa de les notificacions que continuen practicant fins que disposen dels mitjans tècnics i pressupostaris necessaris per a adherir-se al nou sistema; també es modifica el Reial Decret Llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per a garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i seguretat de les seues prestacions, ja que s'ha detectat un error material en la redacció que fa el seu article 5 de l'article 2 del Reial Decret 823/2008, de 16 de maig, pel qual s'establixen els marges, deduccions i descomptes corresponents a la distribució i dispensació de medicaments d'ús humà, que cal corregir immediatament, atés que el contingut de l'escala incorporada en este fa inviable l'aplicació efectiva del règim de bonificacions previst per a les oficines de farmàcia; d'altra banda, es modifica la disposició addicional primera del Reial Decret Llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introdueixen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, reguladora de la declaració

tributària especial, a fi de determinar el valor a efectes fiscals dels béns o drets que hagen sigut objecte de declaració, al mateix temps que s'introdueixen certes cauteles amb la finalitat d'evitar situacions de desimposició; a més, s'exclou l'Institut de Crèdit Oficial de l'àmbit d'aplicació del Reial Decret Llei 18/2012, d'11 de maig, sobre sanejament i venda dels actius immobiliaris del sector financer; també es permet que el Govern pugua ampliar el catàleg de les activitats comercials i de servicis, als efectes de la inexigibilitat de les llicències, així com el lliandar de superfície previst en el títol I d'este reial decret llei; se salvaguarda, així mateix, la competència de les comunitats autònomes per a ampliar els dits catàleg i lliandar; es disposa que el Govern haurà de revisar-los, en tot cas, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor del reial decret llei; s'habilita el Govern perquè dicte les disposicions necessàries per al desplegament i aplicació del títol II d'este reial decret llei; s'identifiquen els títols competencials que atribueixen a l'Estat la competència per a dictar-lo, i es determina que la seua entrada en vigor es produirà l'endemà de ser publicat en el «Boletín Oficial del Estado». Finalment, s'introdueix un annex en què s'identifiquen les agrupacions i grups d'activitats afectats del Reial Decret 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta conjunta del ministre d'Economia i Competitivitat, del ministre de Defensa, del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, del ministre de l'Interior i de la ministra de Sanitat, Servicis Socials i Igualtat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 25 de maig de 2012,

DISPOSE:

TÍTOL I

De mesures urgents d'impuls del comerç

Article 1. *Objecte.*

El títol I d'este reial decret llei té com a objecte l'impuls i dinamització de l'activitat comercial detallista i de determinats servicis per mitjà de l'eliminació de càrregues i restriccions administratives existents que afecten l'inici i exercici de l'activitat comercial, en particular, per mitjà de la supressió de les llicències d'àmbit municipal vinculades als establiments comercials, les seues instal·lacions i determinades obres prèvies.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les disposicions que conté el títol I d'este reial decret llei s'aplicaran a les activitats comercials detallistes i a la prestació de determinats servicis previstos en l'annex d'este reial decret llei, realitzats a través d'establiments permanents, situats en qualsevol part del territori nacional, i la superfície útil d'exposició i venda al públic dels quals no siga superior a 300 metres quadrats.

2. Queden al marge de la regulació que conté el títol I d'este reial decret llei les activitats exercides en els mencionats establiments que tinguen impacte en el patrimoni historicoartístic o en l'ús privatiu i ocupació dels béns de domini públic.

Article 3. *Inexigibilitat de llicència.*

1. Per a l'inici i desenrotllament de les activitats comercials i servicis definits en l'article anterior, les administracions o entitats del sector públic no podran exigir l'obtenció de llicència prèvia d'instal·lacions, de funcionament o d'activitat, ni altres de classe semblant o anàlogues que subjecten a l'autorització prèvia l'exercici de l'activitat comercial a desenrotllar o la possibilitat mateixa de l'obertura de l'establiment corresponent.

2. Tampoc estan subjectes a llicència els canvis de titularitat de les activitats comercials i de servicis. En estos casos serà exigible comunicació prèvia a l'administració competent només a efectes informatius.

3. No serà exigible llicència o autorització prèvia per a la realització de les obres lligades al condicionament dels locals per a exercir l'activitat comercial quan no requerisquen la redacció d'un projecte d'obra de conformitat amb la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'Ordenació de l'Edificació.

4. La inexigibilitat de llicència que es determina per este article no regirà respecte de les obres d'edificació que siguen necessàries conforme a l'ordenament vigent, les quals es continuaran regulant, quant a l'exigència de llicència prèvia, requisits generals i competència per al seu atorgament, per la seua normativa corresponent.

Article 4. *Declaració responsable o comunicació prèvia.*

1. Les llicències prèvies que, d'acord amb els articles anteriors, no pugen ser exigides seran substituïdes per declaracions responsables, o bé per comunicacions prèvies, de conformitat amb el que estableix l'article 71.bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, relatives al compliment de les previsions legals que estableix la normativa vigent. En tot cas, el declarant haurà d'estar en possessió del justificant de pagament del tribut corresponent quan siga preceptiu.

2. La declaració responsable, o la comunicació prèvia, hauran de contindre una manifestació explícita del compliment dels requisits que siguen exigibles d'acord amb la normativa vigent, incloent-hi estar en possessió del projecte, en el cas que les obres que s'hagen de realitzar ho requerisquen segons el que estableix la Llei 38/1999, de 5 de novembre.

3. Els projectes a què es referix l'apartat anterior hauran d'estar firmats per tècnics competents d'acord amb la normativa vigent.

4. Quan s'hagen de realitzar diverses actuacions relacionades amb la mateixa activitat o en el mateix local en què esta es du a terme, les declaracions responsables, o les comunicacions prèvies, es tramitaran conjuntament.

Article 5. *Subjecció al règim general de control.*

La presentació de la declaració responsable, o de la comunicació prèvia, amb l'efecte d'habilitació consegüent a partir d'eixe moment per a l'exercici material de l'activitat comercial, no prejutjarà de cap manera la situació i l'acomodament efectiu de les condicions de l'establiment a la normativa aplicable, ni limitarà l'exercici de les potestats administratives, de comprovació, inspecció, sanció i, en general, de control que a l'Administració en qualsevol orde, estatal, autonòmic o local, li atribuisca l'ordenament sectorial aplicable en cada cas.

En el marc de les seues competències, s'habilita les entitats locals a regular el procediment de comprovació posterior dels elements i circumstàncies posades de manifest per l'interessat a través de la declaració responsable o de la comunicació prèvia, d'acord amb el que disposa l'article 71.bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

TÍTOL II

Del suport a l'exportació de material de defensa pel Ministeri de Defensa

Article 6. *Contractes relatius al subministrament de material de defensa.*

El Ministeri de Defensa, en compliment dels termes establits en un contracte subscrit entre el Govern d'Espanya i un altre Govern estranger, podrà dur a terme les actuacions de contractació en nom i representació del mencionat Govern estranger, supervisió, suport logístic i transferència de tecnologia necessàries per a entregar-li un determinat material de defensa, en els termes que conté l'article 8.

Article 7. *Garanties del Govern estranger.*

Les responsabilitats assumides pel Ministeri de Defensa en virtut del contracte subscrit entre el Govern d'Espanya i un Govern estranger hauran d'estar suficientment garantides per este últim.

Article 8. *Actuacions a càrrec del Ministeri de Defensa.*

1. En compliment dels termes establits en un contracte subscrit entre el Govern d'Espanya i un Govern estranger, el Ministeri de Defensa podrà dur a terme les actuacions següents:

- a) Contractar, d'acord amb el que preveu l'article 11.1 d'este reial decret llei, en nom i representació d'un Govern estranger, el subministrament del material de defensa que sol·licite el Govern estranger, així com supervisar l'execució i el compliment del contracte i rebre l'objecte de subministrament.
- b) Supervisar el compliment dins del termini i en la forma escaient d'altres contractes de subministrament de material de defensa subscrits entre governs estrangers i una empresa amb domicili en territori espanyol.
- c) Planejar i administrar programes d'obtenció de material de defensa a favor de governs estrangers.
- d) Transmetre el coneixement operatiu i tecnològic sobre material de defensa a governs estrangers, així com contractar-ne la transmissió.
- e) Prestar servicis d'ensinistrament tècnic i operatiu o altres servicis necessaris per a l'execució d'un programa de material de defensa i contractar-ne la prestació.
- f) Dur a terme activitats d'assegurament de la qualitat.
- g) Qualsevol altres activitats complementàries a les anteriors o necessàries per al bon fi d'estes.

2. La realització de les activitats previstes en l'apartat 1 que impliquen actes de contractació pel Ministeri de Defensa per compte d'un Govern estranger, en cap cas suposarà cost o benefici econòmic per al Ministeri de Defensa.

3. La realització de les activitats a què es referix l'apartat 1, quan es deriven de contractes subscrits entre el Govern d'Espanya i altres governs d'estats membres de la Unió Europea, s'ajustaran al que preveu la normativa comunitària.

Article 9. *No-integració dels béns objecte de subministrament en el patrimoni de les administracions públiques.*

En cap cas el material de defensa, el subministrament del qual siga contractat pel Ministeri de Defensa, al qual fa referència l'article 8.1 passarà a formar part del patrimoni de les administracions públiques.

Article 10. *Condició d'exportador.*

Als efectes de la Llei 53/2007, de 28 de desembre, sobre el control del comerç exterior de material de defensa i de doble ús, la realització pel Ministeri de Defensa de les activitats descrites en l'article 8.1 no alterarà la condició d'exportador del contractista.

Article 11. *Contractes en nom i representació d'un Govern estranger.*

1. Sense perjudi del que s'establisca en el contracte subscrit entre el Govern d'Espanya i un altre Govern estranger, i en tot el que no preveu este títol, la subscripció de contractes per a l'execució de les actuacions previstes en l'article 8.1 es registrarà per la normativa vigent en matèria de contractes del sector públic.

2. S'incorporarà a l'expedient de contractació el document que acredite la disponibilitat dels fons necessaris per a l'adquisició d'un compromís de gasto, emés per l'entitat de crèdit en què estiga situat el compte de situació de fons mencionat en l'article 12.

3. Les garanties financeres a prestar en els contractes subscrits amb el Ministeri de Defensa seran depositades en la mateixa entitat de crèdit en què s'haja obert un compte de situació de fons. La responsabilitat en la gestió de les dites garanties correspondrà, en tot cas i amb caràcter exclusiu, al Ministeri de Defensa.

En cas que la garantia es preste per mitjà d'aval, este s'haurà de constituir amb caràcter solidari i amb renúncia al benefici d'excussió.

En cas que la garantia es constituísca per mitjà de contracte d'assegurança de caució, seran aplicables les normes següents:

- a) El Govern estranger haurà de tindre la condició d'assegurat.
- b) En cas d'incompliment del beneficiari de l'assegurança, la indemnització que es derive del contracte d'assegurança de caució haurà de ser ingressada en el compte a què fa referència l'article 12.
- c) El contracte s'haurà de subscriure amb entitats asseguradores habilitades per a operar a Espanya en el ram d'assegurança de caució.

4. La imposició de penalitats al contractista en cas de demora es farà efectiva per mitjà de la deducció de les quantitats que, en concepte de pagament total o parcial, s'hagen d'abonar al contractista o sobre la garantia que, si és el cas, s'haja constituït, quan no es puguen deduir de les retencions efectuades sobre el compte de situació de fons del Govern estranger.

5. En els casos en què, de conformitat amb l'ordenament jurídic espanyol, en l'exercici de les actuacions assenyalades en l'article 8.1, el Ministeri de Defensa siga responsable de danys i perjuís ocasionats pel contractista a tercers com a conseqüència immediata i directa d'una orde donada o com a conseqüència dels vicis del projecte elaborat per aquell mateix per al subministrament de fabricació, les indemnitzacions per danys i perjuís s'executaran contra el compte de situació de fons del Govern estranger.

6. En cas que el Ministeri de Defensa, actuant en virtut de la representació assumida, demore l'abonament del preu per realització total o parcial d'un contracte, els interessos per esta demora i la indemnització per costos de cobrament s'executaran contra el compte de situació de fons del Govern estranger.

7. En cas de suspensió del contracte a instància del Govern estranger, s'abonaran al contractista els danys i perjuís efectivament patits amb càrrec al compte de situació de fons del Govern estranger.

8. En cas d'extinció del contracte per compliment, si es produïx demora en el pagament del saldo de liquidació, el contractista tindrà dret a percebre els interessos de demora i la indemnització pels costos de cobrament amb càrrec al compte de situació de fons del Govern estranger.

9. En cas de resolució del contracte per la causa prevista en l'article 223.g) del text refós de la Llei de Contractes del Sector Públic, els interessos de demora i indemnitzacions que corresponguen s'executaran contra el compte de situació de fons del Govern estranger.

Article 12. *Comptes de situació de fons destinats a finançar l'adquisició de material de defensa per un Govern estranger.*

1. Per a la realització de les activitats previstes en l'article 8.1, el Ministeri de Defensa, actuant per compte d'un Govern estranger, en virtut d'un contracte subscrit entre el Govern d'Espanya i un altre Govern estranger, podrà administrar comptes de situació de fons oberts per aquell en entitats de crèdit amb domicili en territori espanyol, així com contractar-ne l'obertura.

2. L'obertura del compte de situació de fons s'haurà de contractar de manera que únicament el Ministeri de Defensa estiga habilitat per a extraure'n i retindre'n fons.

3. Per a l'obertura de l'esmentat compte de situació de fons pel Ministeri de Defensa, l'expedient de contractació s'haurà d'ajustar al que disposa la normativa sobre contractes del sector públic, per mitjà de procediment negociat amb un mínim de tres ofertes i sense necessitat d'exigir prestació de garantia definitiva. Els contractes contindran

necessàriament una clàusula d'exclusió de la facultat de compensació amb altres fons depositats pel Govern estranger en la mateixa entitat de crèdit.

Realitzada l'adjudicació i formalitzat el contracte, es comunicaran estos punts al Govern estranger amb expressió de la data a partir de la qual comence l'execució d'este.

4. El Ministeri de Defensa podrà subscriure convenis amb les entitats de crèdit tendents a determinar el règim de funcionament dels comptes oberts per als fins expressats en este títol en què es troben situats els fons de governs estrangers i, en especial, el tipus d'interés al qual seran retribuïdes les comissions a pagar, si és el cas, els mitjans de pagament que hi estan associats i les obligacions d'informació assumides per les entitats de crèdit.

5. El Ministeri de Defensa, en relació amb els comptes mencionats, podrà demanar de l'òrgan administratiu gestor o de la corresponent entitat de crèdit qualssevol dades tendents a comprovar el compliment de les condicions en què es va autoritzar l'obertura del compte.

6. Semestralment es remetrà a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics informació sobre l'evolució i situació dels comptes de situació de fons.

Article 13. *Costos.*

1. Els costos derivats de les activitats previstes en l'article 8 seran carregats directament al compte de situació de fons del Govern estranger.

2. Els gastos ocasionats al Ministeri de Defensa per la prestació de servicis que es deriven de la realització de les activitats descrites en l'article 8 seran reembossats, amb càrrec a l'esmentat compte, per mitjà d'ingrés a favor del Tresor Públic.

Article 14. *Control de la gestió economicofinancera.*

Les funcions de control de la gestió economicofinancera previstes en el títol VI de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, s'exerciran per analogia sobre les actuacions previstes en este títol i els comptes de situació de fons.

Article 15. *Règim de responsabilitats.*

El règim de responsabilitats previst en el títol VII de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, serà aplicable a les actuacions assenyalades en l'article 8, en els termes establits per la dita llei.

Disposició addicional primera. *Accions de col·laboració amb les administracions públiques.*

1. L'Estat promourà amb l'associació d'entitats locals d'àmbit estatal amb més implantació l'elaboració d'un model tipus de declaració responsable i de comunicació prèvia, als efectes previstos en el títol I d'este reial decret llei, amb la qual podrà convindre les accions de col·laboració que es consideren oportunes.

2. Així mateix, en el marc del Comité per a la Millora de la Regulació de les Activitats de Servicis, les administracions públiques cooperaran per a promoure l'elaboració d'una ordenança tipus en matèria d'actes de control i intervenció municipals, que tindrà en compte el contingut del títol I d'este reial decret llei en relació amb l'activitat de comerç detallista.

Disposició addicional segona. *Habilitació a les entitats col·laboradores.*

Per a l'exercici de l'activitat de comprovació de les circumstàncies i dels requisits referits en la declaració responsable o en la comunicació prèvia regulades en l'article 4 d'este reial decret llei, les corporacions locals competents podran recórrer a la col·laboració privada d'entitats de valoració legalment acreditades, a través de les quals es podrà gestionar la totalitat o una part de l'activitat de comprovació. Les entitats

esmentades actuaran en règim de concurrència. En tot cas, els interessats, als efectes de la valoració dels requisits manifestats en les seues declaracions responsables o en les seues comunicacions prèvies, podran fer ús lliurement o no dels serveis de les entitats mencionades, sense que d'això es puga derivar cap tractament diferenciat per part de l'administració competent destinatària de la comunicació.

Disposició transitòria única. *Sol·licituds de llicències efectuades anteriorment.*

1. Els procediments iniciats abans de l'entrada en vigor del títol I d'este reial decret llei, i que tinguen com a finalitat l'obtenció de les llicències o de les autoritzacions que eren necessàries d'acord amb la normativa anterior, es tramitaran i es resoldran per la normativa vigent en el moment de la presentació de la sol·licitud.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, l'interessat podrà, abans de la resolució, desistir de la seua sol·licitud i, d'esta manera, optar per l'aplicació de la nova normativa en les qüestions en què, al seu torn, siga aplicable.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que contradiguen el que disposa este reial decret llei o que s'hi oposen.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.*

El text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, queda modificat com seguix:

U. Es modifica el contingut de les lletres h) i i) de l'apartat 4 de l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«h) Atorgament de les llicències urbanístiques exigides per la legislació del sòl i ordenació urbana o realització de les activitats administratives de control en els supòsits en què l'exigència de llicència fóra substituïda per la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació prèvia.

i) Atorgament de les llicències d'obertura d'establiments o realització de les activitats administratives de control en els supòsits en què l'exigència de llicència fóra substituïda per la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació prèvia.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 100, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres és un tribut indirecte el fet imposable del qual està constituït per la realització, dins del terme municipal, de qualsevol construcció, instal·lació o obra per a la qual s'exigisca l'obtenció de la corresponent llicència d'obres o urbanística, s'haja obtingut o no la llicència mencionada, o per a la qual s'exigisca la presentació d'una declaració responsable o d'una comunicació prèvia, sempre que l'expedició de la llicència o de l'activitat de control corresponga a l'ajuntament de la imposició.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«2. En cas que la construcció, la instal·lació o l'obra no siga realitzada pel subjecte passiu contribuent, tindran la condició de subjectes passius substituïts del contribuent els que sol·liciten les corresponents llicències o presenten les corresponents declaracions responsables o comunicacions prèvies, o els que realitzen les construccions, les instal·lacions o les obres.

El substituït podrà exigir del contribuent l'import de la quota tributària satisfeta.»

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 103, que queda redactat de la manera següent:

«1. Quan es concedisca la llicència preceptiva o es presente la declaració responsable o la comunicació prèvia, o quan no s'haja sol·licitat, concedit o denegat encara aquella o no s'hagen presentat estes i s'inicie la construcció, la instal·lació o l'obra, es practicarà una liquidació provisional a compte i se'n determinarà la base imposable:

a) En funció del pressupost presentat pels interessats, sempre que haja sigut visat pel col·legi oficial corresponent quan això constituïska un requisit preceptiu.

b) Quan l'ordenança fiscal ho preveja, en funció dels índexs o dels mòduls que esta ordenança establisca a este efecte.

Una vegada finalitzada la construcció, la instal·lació o l'obra, i tenint en compte el seu cost real i efectiu, l'ajuntament, per mitjà de la comprovació administrativa oportuna, modificarà, si és el cas, la base imposable a què es referix l'apartat anterior, practicarà la corresponent liquidació definitiva i exigirà del subjecte passiu, o li reintegrarà, si és el cas, la quantitat que corresponga.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 18/2009, de 23 de novembre, per la qual es modifica el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, en matèria sancionadora.*

La Llei 18/2009, de 23 de novembre, per la qual es modifica el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març, en matèria sancionadora, queda modificada com seguix:

U. La disposició transitòria segona queda redactada en els termes següents:

«Disposició transitòria segona. *Pràctica de les notificacions en l'Adreça Electrònica Vial i en el Tauler Edictal de Sancions de Trànsit.*

Les administracions locals practican les notificacions en l'Adreça Electrònica Vial o, si és el cas, en el Tauler Edictal de Sancions de Trànsit abans del 25 de maig de 2014, sempre que ho permeten les seues disponibilitats pressupostàries i els seus mitjans tècnics.»

Dos. S'addiciona un apartat 3 a la disposició final sexta, amb la redacció següent:

«3. S'autoritza el Govern a modificar, mitjançant un reial decret, la previsió temporal sobre la pràctica de les notificacions en l'Adreça Electrònica Vial i en el Tauler Edictal de Sancions de Trànsit, continguda en la disposició transitòria segona, atenent la situació financera i les possibilitats reals d'implementació per part de les administracions locals de les mesures necessàries perquè siga plenament efectiu este sistema de notificacions.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial Decret Llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introduïxen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic.*

Amb efectes des de l'entrada en vigor del Reial Decret Llei 12/2012, de 30 de març, pel qual s'introduïxen diverses mesures tributàries i administratives dirigides a la reducció del dèficit públic, s'afigen dos nous apartats 6 i 7 a la disposició addicional primera del reial decret llei mencionat, que queden redactats de la manera següent:

«6. Quan el titular jurídic del bé o del dret objecte de la declaració tributària especial no residisca en territori espanyol i no coincidisca amb el titular real, es podrà considerar titular este últim sempre que arribe a exercir la titularitat jurídica dels béns o dels drets abans del 31 de desembre de 2013.

7. El valor d'adquisició dels béns i dels drets objecte de la declaració especial serà vàlid a efectes fiscals, en relació amb els impostos a què es referix l'apartat 1 anterior, a partir de la data de presentació de la declaració i de la realització de l'ingrés corresponent. No obstant això, quan el valor d'adquisició siga superior al valor normal de mercat dels béns o dels drets en eixa data, als efectes de futures transmissions únicament seran computables les pèrdues o, si és el cas, els rendiments negatius en la mesura que excedisquen la diferència entre els dos valors.

En cap cas seran fiscalment deduïbles les pèrdues per deteriorament o per correccions de valor corresponents als béns i als drets objecte de la declaració especial, ni les pèrdues derivades de la transmissió d'eixos béns i drets, quan l'adquirent siga una persona o una entitat vinculada en els termes que estableix l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Quan siguen objecte de declaració béns o drets la titularitat dels quals es corresponga parcialment amb rendes declarades, els béns o els drets citats mantindran, a efectes fiscals, el valor que tenien abans de la presentació de la declaració especial.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial Decret Llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per a garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i la seguretat de les seues prestacions.*

L'article 5 del Reial Decret Llei 16/2012, de 20 d'abril, de mesures urgents per a garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i la seguretat de les seues prestacions, queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Modificació del Reial Decret 823/2008, de 16 de maig, pel qual s'establixen els marges, les deduccions i els descomptes corresponents a la distribució i la dispensació de medicaments d'ús humà.*

Es modifica l'apartat 8 de l'article 2 del Reial Decret 823/2008, de 16 de maig, pel qual s'establixen els marges, les deduccions i els descomptes corresponents a la distribució i la dispensació de medicaments d'ús humà, que queda redactat com següent:

8. Amb l'objecte de garantir l'accessibilitat i la qualitat en el servei, així com l'adequada atenció farmacèutica als usuaris del Sistema Nacional de Salut, a les oficines de farmàcia que estiguen exemptes de l'escala de deduccions regulada en l'apartat 5 d'este article els serà aplicable a favor seu un índex corrector dels marges de les oficines de farmàcia corresponent a les receptes o a les ordes de dispensació de medicaments d'ús humà fabricats industrialment dispensats amb càrrec a fons públics, d'acord amb l'escala següent:

Diferencial		Percentatge	Fix
De	a		
0,01	2.750,00	7,25%	
2.750,01	5.500,00	7,75%	199,38
5.500,01	8.250,00	8,25%	412,50
8.250,01	10.466,66	8,75%	639,37
10.466,67	12.500,00		833,33

Per a l'aplicació del tram corresponent de la mencionada escala es tindrà en compte la quantia de la diferència entre 12.500 euros i l'import de la facturació mensual corresponent a les receptes o a les ordes de dispensació de medicaments d'ús humà fabricats industrialment dispensats amb càrrec a fons públics. La facturació mensual mencionada es calcularà en termes de preu de venda al públic incrementat amb l'Impost sobre el Valor Afegit. Pel que es referix a les presentacions de medicaments amb preu industrial superior a 91,63 euros, i als efectes de la facturació mensual esmentada, s'exclourà del còmput la quantitat que, calculada en termes de preu de venda al públic, inclòs l'Impost sobre el Valor Afegit, excedisca l'esmentat preu industrial.

A la diferència entre la quantia mencionada i el tram inferior que corresponga de l'escala esmentada se li aplicarà el percentatge indicat en esta, i a la quantitat resultant se li afegirà l'import fix especificat en cada tram de l'escala. En cap cas l'import derivat de l'aplicació de l'índex corrector dels marges podrà superar, a favor de la farmàcia, els 833,33 euros mensuals.

Les oficines de farmàcia hauran de complir, a més, els requisits següents:

- a) Que no hagen sigut objecte de sanció administrativa o d'inhabilitació professional, ni estiguen excloses de ser concertades.
- b) Que participen en els programes d'atenció farmacèutica i en la realització del conjunt d'activitats destinades a la utilització racional dels medicaments que establisca l'administració sanitària corresponent.
- c) Que les seues vendes anuals totals, en termes de preu de venda al públic incrementat amb l'Impost sobre el Valor Afegit, no superen els 200.000 euros en l'exercici econòmic corresponent a l'any natural anterior.

La decisió sobre el compliment dels requisits exigits, així com la resolució de les incidències que es produïsquen a este efecte, correspondran a les diferents administracions sanitàries competents en matèria d'ordenació farmacèutica, que establiran el procediment per a aplicar-les. De tot això, se'n donarà audiència prèvia a la Mutualitat General de Funcionaris de l'Administració Civil de l'Estat, a la Mutualitat General Judicial, a l'Institut Social de les Forces Armades i, si és el cas, a l'Institut Nacional de Gestió Sanitària.

La quantia derivada de l'aplicació de l'índex corrector dels marges corresponent a les administracions sanitàries del Sistema Nacional de Salut, incloses la Mutualitat General de Funcionaris de l'Administració Civil de l'Estat, la Mutualitat General Judicial i l'Institut Social de les Forces Armades, serà la que resulte d'aplicar el percentatge que representa cada una d'elles en la facturació mensual de cada oficina de farmàcia, considerades conjuntament. El procediment de gestió d'eixa informació s'ajustarà a les regles establides respecte dels informes relatius a l'aplicació de l'escala conjunta de deduccions.»

Disposició final quinta. *Modificació del Reial Decret Llei 18/2012, d'11 de maig, sobre sanejament i venda dels actius immobiliaris del sector financer.*

S'afeg una disposició addicional tercera, amb la redacció següent:

«Disposició addicional tercera. *Règim específic de l'Institut de Crèdit Oficial.*

L'Institut de Crèdit Oficial queda exclòs de l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei.»

Disposició final sexta. *Habilitació al Govern per a modificar el catàleg d'activitats previst en l'annex d'este reial decret llei.*

El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, podrà modificar el catàleg de les activitats comercials i dels servicis previst en l'annex d'este reial decret llei. En tot cas, el revisarà en el termini d'un any des que entre en vigor.

Disposició final setèima. *Habilitació al Govern per a modificar el llindar de superfície previst en el títol I d'este reial decret llei.*

El Govern, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, podrà modificar el llindar de superfície aplicable, previst en el títol I d'este reial decret llei, amb l'objecte de poder estendre'l a altres superfícies adaptant-se a les circumstàncies del mercat i de la conjuntura econòmica. En tot cas, el revisarà en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta norma.

Disposició final octava. *Ampliació per les comunitats autònomes del llindar de superfície i del catàleg d'activitats.*

Les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències, podran ampliar el llindar de superfície i el catàleg d'activitats comercials i de servicis, previstos en el títol I i en l'annex d'este reial decret llei.

Disposició final novena. *Títol competencial.*

Este reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 1, 13, 14, 16 i 18 de l'article 149.1 de la Constitució Espanyola, que atribuïxen a l'Estat la competència exclusiva sobre la regulació de les condicions bàsiques que garantisquen la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals, l'establiment de les bases i la coordinació de l'activitat econòmica, la Hisenda General, la legislació sobre productes farmacèutics, així com l'establiment de les bases del règim jurídic de les administracions públiques.

Disposició final deu. *Desplegament reglamentari del títol II.*

El Govern podrà dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix el títol II d'este reial decret llei.

Disposició final onze. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 25 de maig de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX

Activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'este reial decret llei

Les activitats següents s'han identificat amb les claus i en els termes establits pel Reial Decret 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

Agrupació 45. Indústria del calcer, del vestit i d'altres confeccions tèxtils.

GRUP 452. FABRICACIÓ DE CALÇAT D'ARTESANIA I A MIDA (INCLÒS EL CALÇAT ORTOPÈDIC).

Epígraf 452.1. Calçat d'artesanía i a mida.

Epígraf 452.2. Calçat ortopèdic, excepte el considerat producte sanitari.

GRUP 454. CONFECCIÓ A MIDA DE PECES DE ROBA I ELS SEUS COMPLEMENTS.

Epígraf 454.1. Peces de roba fetes a mida.

Epígraf 454.2. Barrets i accessoris per al vestit fets a mida.

Agrupació 64. Comerç al detall de productes alimentaris, begudes i tabac, realitzat en establiments permanents.

GRUP 641. Comerç al detall de fruites, verdures, hortalisses i tubèrculs.

GRUP 642. Comerç al detall de carns i menúcies; de productes i derivats carnis elaborats; d'ous, aus, conills de granja, caça, i de productes derivats d'estos.

Epígraf 642.1. Comerç al detall de carns i menúcies; de productes i derivats carnis elaborats; d'ous, aus, conills de granja, caça, i de productes derivats d'estos.

Epígraf 642.2. Comerç al detall, en dependències de venda de carnisseries-xarcuteries, de carns fresques i congelades, menúcies i qualsevol classe de productes i derivats carnis; d'ous, aus, conills de granja, caça, i de productes derivats d'estos.

Epígraf 642.3. Comerç al detall, en dependències de venda de carnisseries-xarcuteries, de carns fresques i congelades, menúcies, productes procedents d'indústries càrnies i productes carnis frescos, crus, adobats, cansalada salada, embotits de sang (botifarres) i els altres productes tradicionals d'estes característiques per als quals estiguen autoritzats; d'ous, aus, conills de granja, caça, i de productes derivats d'estos.

Epígraf 642.4. Comerç al detall, en carnisseries, de carns fresques i congelades, menúcies i productes i derivats carnis elaborats; d'ous, aus, conills de granja, caça, i de productes derivats d'estos.

Epígraf 642.5. Comerç al detall d'ous, aus, conills de granja, caça, i de productes derivats d'estos.

Epígraf 642.6. Comerç al detall, en triperies, de vísceres i menúcies procedents d'animals d'abastiment, frescos i congelats.

GRUP 643. Comerç al detall de peixos i altres productes de la pesca i de l'aqüicultura, i de caragols.

Epígraf 643.1. Comerç al detall de peixos i altres productes de la pesca i de l'aqüicultura, i de caragols.

Epígraf 643.2. Comerç al detall d'abadejo i altres peixos en saladura.

GRUP 644. Comerç al detall de pa, pastisseria, confiteria i semblants, i de llet i productes lactis.

Epígraf 644.1. Comerç al detall de pa, pastisseria, confiteria i semblants, i de llet i productes lactis.

Epígraf 644.2. Despatxos de pa, pans especials i brioixeria.
Epígraf 644.3. Comerç al detall de productes de pastisseria, brioixeria i confiteria.
Epígraf 644.4. Comerç al detall de gelats.
Epígraf 644.5. Comerç al detall de bombons i caramels.
Epígraf 644.6. Comerç al detall de masses fregides amb cobertures o farciments o sense, creïlles fregides, productes d'aperitiu, fruites seques, llepolies, preparats de xocolata i begudes refrescants.

GRUP 645. Comerç al detall de vins i begudes de tota classe.

GRUP 647. Comerç al detall de productes alimentaris i begudes en general.

Epígraf 647.1. Comerç al detall de qualsevol classe de productes alimentaris i de begudes en establiments amb venedor.

Epígraf 647.2. Comerç al detall de qualsevol classe de productes alimentaris i de begudes en règim d'autoservici o mixt en establiments la sala de vendes dels quals tinga una superfície inferior a 120 metres quadrats.

Epígraf 647.3. Comerç al detall de qualsevol classe de productes alimentaris i begudes en règim d'autoservici o mixt en supermercats, denominats així quan la superfície de la seua sala de vendes es trobe compresa entre 120 i 399 metres quadrats.

Agrupació 65. Comerç al detall de productes industrials no alimentaris realitzat en establiments permanents.

GRUP 651. Comerç al detall de productes tèxtils, confecció, calçat, pells i articles de couro.

Epígraf 651.1. Comerç al detall de productes tèxtils, confeccions per a la casa, estores i semblants, i articles de tapisseria.

Epígraf 651.2. Comerç al detall de qualsevol classe de peces per al vestit i per al cap.

Epígraf 651.3. Comerç al detall de llenceria i cotilleria.

Epígraf 651.4. Comerç al detall d'articles de merceria i paqueteria.

Epígraf 651.5. Comerç al detall de peces de roba especials.

Epígraf 651.6. Comerç al detall de calçat, articles de pell i imitació o productes substitutius, cinturons, carteres, bosses de mà, maletes i articles de viatge en general.

Epígraf 651.7. Comerç al detall de confeccions de pelleteria.

GRUP 652. Comerç al detall d'articles de drogueria i neteja, perfumeria i cosmètics de tota classe i de productes químics en general; comerç al detall d'herbes i plantes en herbolaris.

Epígraf 652.2. Comerç al detall de productes de drogueria, perfumeria i cosmètica, neteja, pintures, vernissos, dissolvents, papers i altres productes per a la decoració, i de productes químics.

Epígraf 652.3. Comerç al detall de productes de perfumeria i cosmètica, i d'articles per a la higiene i la neteja personals.

Epígraf 652.4. Comerç al detall de plantes i herbes en herbolaris.

GRUP 653. Comerç al detall d'articles per a l'equipament de la casa i la construcció.

Epígraf 653.1. Comerç al detall de mobles (excepte els d'oficina).

Epígraf 653.2. Comerç al detall de material i aparells elèctrics, electrònics, electrodomèstics i altres aparells d'ús domèstic accionats per un tipus d'energia diferent de l'elèctrica, així com de mobles de cuina.

Epígraf 653.3. Comerç al detall d'articles de parament, ferreteria, ornament, regal o reclam (incloent-hi la bijuteria i els xicotets electrodomèstics).

Epígraf 654.4. Comerç al detall de materials de construcció i d'articles i mobiliari de sanejament.

Epígraf 653.5. Comerç al detall de portes, finestres i persianes, motlures i marcs, tarimes i parquet mosaic, cistelleria i articles de suro.

Epígraf 653.6. Comerç al detall d'articles de bricolatge.

Epígraf 653.9. Comerç al detall d'altres articles per a l'equipament de la casa n.c.a.l.

GRUP 654. Comerç al detall de vehicles terrestres, aereus i embarcacions, i de maquinària. Accessoris i peces de recanvi.

Epígraf 654.1. Comerç al detall de vehicles terrestres.

Epígraf 654.2. Comerç al detall d'accessoris i peces de recanvi per a vehicles terrestres.

Epígraf 654.3. Comerç al detall de vehicles aeris.

Epígraf 654.4. Comerç al detall de vehicles fluvials i marítics de vela o de motor, i esportius.

Epígraf 654.5. Comerç al detall de qualsevol classe de maquinària (excepte els aparells de la casa, d'oficina, mèdics, ortopèdics, òptics i fotogràfics).

Epígraf 654.6. Comerç al detall de cobertes, bandes o safates i cambres d'aire per a tota classe de vehicles.

GRUP 656. Comerç al detall de béns usats, com ara mobles, peces de roba i efectes ordinaris d'ús domèstic.

GRUP 657. Comerç al detall d'instruments musicals en general, així com dels seus accessoris.

GRUP 659. Altres comerços al detall.

Epígraf 659.1. Comerç al detall de segells, monedes, medalles commemoratives, bitllets per a col·leccionistes, obres d'art i antiguitats, minerals solts o en col·leccions, fòssils, insectes, petxines, plantes i animals dissecats.

Epígraf 659.2. Comerç al detall de mobles d'oficina i de màquines i equips d'oficina.

Epígraf 659.3. Comerç al detall d'aparells i instruments mèdics, ortopèdics i òptics, excepte aquells en els quals es requereix una adaptació individualitzada al pacient, i fotogràfics.

Epígraf 659.4. Comerç al detall de llibres, periòdics, articles de papereria i escriptori, i articles de dibuix i belles arts.

Epígraf 659.5. Comerç al detall d'articles de joieria, rellotgeria, argenteria i bijuteria.

Epígraf 659.6. Comerç al detall de joguets, articles d'esport, peces esportives de vestit, calçat i per al cap.

Epígraf 659.7. Comerç al detall de llavors, adobs, flors i plantes, i xicotets animals.

Epígraf 659.8. Comerç al detall denominat «sex-shop».

Epígraf 659.9. Comerç al detall d'altres productes no especificats en esta agrupació, excepte els que s'han de classificar en l'epígraf 653.9.

Agrupació 69. Reparacions.

GRUP 691. Reparació d'articles elèctrics per a la casa, vehicles automòbils i altres béns de consum.

Epígraf 691.1. Reparació d'articles elèctrics per a la casa.

Agrupació 75. Activitats annexes als transports.

GRUP 755. AGÈNCIES DE VIATGE.

Epígraf 755.1. Servicis a altres agències de viatges.

Epígraf 755.2. Servicis prestats al públic per les agències de viatges.

Agrupació 83. Auxiliars financers i d'assegurances. Activitats immobiliàries.

GRUP 833. PROMOCIÓ IMMOBILIÀRIA.

- Epígraf 833.1. Promoció de terrenys.
- Epígraf 833.2. Promoció d'edificacions.

GRUP 834. SERVICIS RELATIUS A LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA I A LA PROPIETAT INDUSTRIAL.

Agrupació 86. Lloguer de béns immobles.

GRUP 861. LLOGUER DE BÉNS IMMOBLES DE NATURALESA URBANA.

- Epígraf 861.1. Lloguer de vivendes.
- Epígraf 861.2. Lloguer de locals industrials i altres lloguers n.c.a.l.

GRUP 862. LLOGUER DE BÉNS IMMOBLES DE NATURALESA RÚSTICA.

Agrupació 97. Servicis personals.

GRUP 971. Bugaderies, tintoreries i servicis semblants.

- Epígraf 971.1. Tintatge, neteja en sec, llavada i planxada de robes fetes i de peces de roba i d'articles de la casa usats.
- Epígraf 971.2. Neteja i tintatge de calçat.
- Epígraf 971.3. Sargiment i reparació de robes.

GRUP 972. Salons de perruqueria i instituts de bellesa.

- Epígraf 972.1. Servicis de perruqueria de senyora i de cavaller.
- Epígraf 972.2. Salons i instituts de bellesa i gabinets d'estètica.

GRUP 973. Servicis fotogràfics, màquines automàtiques fotogràfiques i servicis de fotocòpies.

- Epígraf 973.1. Servicis fotogràfics.
- Epígraf 973.2. Màquines automàtiques, sense operador, per a fotografies de persones i per a còpia de documents.
- Epígraf 973.3. Servicis de còpies de documents amb màquines fotocopiadores.

GRUP 975. Servicis d'emmarcació.